

431. ไม้กางเขนโบราณ

บนภูเขาซึ่งอยู่ไกล ได้แลเห็นไม้กางเขน
เป็นรอย แห่งความทุกข์ และความอาย
แต่ใจข้ารักกางเขน ที่พระคริสต์ถูกตรึงตาย
ไถ่คนบาป ให้รอดพ้น จากอภัย

[ร้องรับ]

โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขน
เพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลง
ข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่น
แล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม
ไม้กางเขนโบราณนั้น ชาวโลกพากันดูหมิ่น
แต่ข้า รักกางเขน ยิ่งนักหนา
เพราะพระเยซูคริสต์เจ้า สละนาในเมืองฟ้า
เสด็จมา เพื่อยอมตาย บนกางเขน

[ร้องรับ]

โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขน
เพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลง
ข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่น
แล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม
ที่กางเขน โบราณนั้น ข้าได้เห็น รัศมี
พระโล หิตพระองค์ ได้หลังไหล
เพื่อจะได้ ชำระบาป ในตัวข้าให้สะอาด
นั่นแหละคือ ไม้กางเขน โบราณนั้น

[ร้องรับ]

โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขน
เพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลง
ข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่น
แล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม
ไม้กางเขน โบราณนั้น ยึดมั่นไว้จนวันตาย
หากใคร ตีเตียนข้า ไม่ละอาย
เมื่อวันหนึ่ง ถึงเวลา พระองค์มา รับข้าไป
สู่สวรรค์ อยู่ที่นั่น สำราญใจ

[ร้องรับ]

โดยเหตุนี้ ข้าจึงรัก ไม้กางเขน
เพราะว่าเป็น ที่จะวางภาระลง
ข้าก็คง ยึดกางเขนไว้ให้มั่น
แล้ววันหนึ่ง จะแลกเอา มงกุฎงาม